

29. Jul. 1971

FAKTA

Dato:
29. Jul. 1971

Sidetal:
Rød blå bd 2 s. 5-8

TRANSSKRIFTION

29-7-71

Det virker temmelig letkøbt naar jeg i Bogen vil skrive: Billedet er i Dem — Det er hvad De ser — o.s.v.

Dette fuldstændig at ville neutraliserer perceptionen til fordel for den helt subjektive conception. Billedet — eller rektangeln med Det Røde og Blaa kvadrat er en synlig kendsgerning som ikke saadan lader sig fuldstændig nivellerer med en række ord — hvad man ser — det ser man.

At jeg har fremstillet netop dette udseende (selvom det nok saa meget er erstatteligt med et andet) har trods alt en eller anden mening. Jeg vil demonstrerer - bevise et eller andet med dette udseende - hvad?

At de to farver kun er farverne - Rød - Blaa - at de to kvadratiske former kun er to kvadrater tilsammen dannende et rektangel - at disse elementer udover dette ikke har anden betydning end den tillægges - ikke udstraalende en betydning i sig selv, men tillagt en udefra kommende betydning. Produktet - propositionen - er ikke tilstede for perceptionens endsige expressionens skyld - dets væsentligste berettigelse er at det er tilstede - men kan man overse den kendsgerning at det er tilstede paa en bestemt maade? Det er f.eks ikke tilstede som et sort og hvidt kvadrat som et gult - violet - Rødt - grønt - orange - Blaat - o.s.v. Hvori ligger forskellen mellem de her nævnte, eller andre eksempler, og det aktuelle eksempel Rød+Blaa? Udelukkende i perceptionen - sansningen - at forskellige farver helt enkelt opfattes forskellige og fremkalder forskellige associationer, men der kan ikke være nogen kvalitativ forskel farverne imellem - alene en ren fysiologisk.

Hvis der findes to Rød+Blaa produkter side om side 1 Lys Rød + Lys Blaa. 2. Mørk Rød + Mørk Blaa. er begge produkter klassificeret som tilhørende den Røde og Blaa ende af farveskalaen - med den afvigelse dem imellem at 1 tilhører den valørmæssig mørke ende af Rød-Blaa mulighederne og 2 den mørke - at ville fortrække 1 for 2 eller omvendt kan kun blive et spørgsmaal om personlig smag og kan ikke have nogen kvalitet udover at vise forskellige røde og Blaa muligheder - variationer - forandringer - som i sig selv er betydningsløse fordi den ene ikke kan være bedre end den anden.

Er det nu rigtigt? Sætte man den Røde og Blaa op mod hinanden saa der f. eks opstaar et rent optisk flimmer vil det jo virke anderledes paa øjet (og sindet?) end hvis den Røde og Blaa balancerer saa der ikke opstaar synsmæssigt spring dem imellem og det derfor ikke er generende - dramatisk - for øjet at gaa fra den ene til den anden. Kan man karakteriserer den en perceptionssituation som værdifuldere end den anden? Det kan man kun i forhold til et ideal om hvordan en perception skal være - uden et saadan, dualistisk ideal er der alene tale om to forskellige perceptionssituationer og ikke om en god og en daarlig. Man maa da stille det spørgsmaal om det tjener noget formaal at skabe

forskellige perceptionssituationer om ikke det var mere i pagt med hele ideen kun at skabe een? Alle de muligheder for variation der er indenfor denne struktur kan ikke have anden hensigt end vise at de er mulige - ikke i betydningen at rød ikke kun er en men mange røde og det tilsvarende gældende for den blaa - men vise at blaa ikke er eet, statisk, men mange, bevægelige, begreber - ikke for at vise den ene variations forrang frem for den anden, men for at vise at Rød - Blaa realiteten har mange lag - mange tilsynekomster - at, selv indenfor saa begrænset et omraade, forandring variation er en bestandel af denne realitet. Forskellige mennesker vil synes om, tiltales, bevæges af forskellige perceptioner.

Propositionens væsentligste berettigelse ligger i at den er et objekt som ifølge visse traditionelle (og uomgængelige) karakteristika fremtræder som et kunst-objekt, der dog saa langt som muligt er frataget de egenskaber man eller almindeligvis tillægger et kunstværk saasom expressivitet — mening — hensigt, og alene holder sig til kunstobjektets rent fysiologiske karakteristika saasom den fysiske og synlige tilstedeværelse.

Dette gør objektet frit i den betydning i det det som følge af den vægt der er lagt (alene) paa denne tilstedeværelse kan bringes til at fungerer forskelligt saavelsom perception og conception. Det stiller ingen krav om en tolkning, men aabner til gengæld mulighed for at kunne fungerer over en bred psykologisk — aandelig skala. Det er ikke noget paabud — men et tilbud — det kan saavel fra kunstnerens som beskuerens side tillægges en lang række betydninger — dirigeres i mange forskellige tankebaner — det er en aandens brugsgenstand.

Junger for andre.
For mig er proportionen ikke maleri,
det er ikke de formelle minde
men de rent kulturelle som for mig
~~ikke~~ giver proportionen betydning
Junger's dybde.

29-7-71.

Det virker temmelig let og
når jeg i Bogen vil skrive: Billede er i
Dan - Det er hvad De ser - o. s. v.
Dette fuldstandigt vil ikke neutraliser perception-
nen til fordel for den helt subjektive con-
-ception. Billede - eller retsagen med
det Rode og Blå kvadrat er en syntetisk
kendsgerning som ikke som den lader sig
fuldstændigt nivellere med en reelle ord-
hvad man ser - det ser man.
At jeg har fremstillet netop dette udseende
(selvom det nok så meget er enstakket med
et andet) har trods alt en eller anden
mening. Jeg vil demonstrere - bevis et
eller andet med dette udseende - hvad?
At de to farver kun er farver - Rød-
Blå - at de to kvadratiske former kun
er to kvadrater til som man dan runde af
retangel - at disse elementer udover dette
ikke har anden betydning end den
tilføjes - ikke understøttende en betydning
i sig selv, men tilføjes en ude på kommande
betydning. Produktet - proportionen - er ikke

for ikke anderledes som et (og sindet?) end
hvis den Rode og Blå balancerer som den
ikke opstår synes måske springt dem i mellem
og der der for ikke er ganske - dramatisk -
for et at gøre for den ene til den anden.
Kan man kvantificere den en perceptions-
situation som værdifulde end den anden?
Det kan man kun i forhold til et
ideal om hvordan en perception skal
være - uden et sådant, den altså ideal
er der alene hele om forskellige percep-
tions situationer og ikke om en god og en
dårlig.
Man må da stille det spørgsmål om
der tjener noget formål at skulle for-
skellige perceptions situationer om ikke det
er mere i pos. med hele ideen kun at
skabe en? Alle de mindste heder for varia-
tion der er inden for den ene struktur kan
ikke have anden hensigt end vise at de
er mindste - ikke i betydningen at ved ikke
kun er en man mange rede og det tilsvarende
oplydende for den blå - man vise at blå
ikke er et, statisk, man mange, bevegelse
begreber - ikke for at vise den ene vari-
ations forrang frem for den anden, man
for at vise at Rode - Blå realiteten kan
mange lag - mange tilsyns omst. - et, selv
inden for så begrænset et område, forandring
variation er en bestanddel af den ene realitet.
Forskellige men næsten til synes om, til heder,
bevæges af forskellige perceptioner.
Propositionens væsentlige betydelse ligger
i at den er et objekt som ifølge visse
traditionelle (og uomgængelige) kriterier
fremtræder som et kunst-objekt, der dog

Som langt som muligt er præget de
egenskabene man eller almindeligvis tillægger
et kunstværk som som et pressivt - menig -
- hensigt, og alene holder sig til kunstobjektets
rent psykologiske karakteristika som som
den psykiske og synlige tilstedeværelse.
Dette gør objektet frit i den betydning
i det det som følge af den vægt der
er lagt (alene) på denne tilstedeværelse
kan bringes til at fungere forskelligt som
- vel som perception og conception.
Det stiller ingen tvivl om en fortælling,
man overbringer et opregnet muligt for
~~forståelse~~ at v. j. om en bred psyko-
-logisk - aandelig skala. Det er ikke noget
per bud - men et tilbud - det kan såvel
fra kunstnerens som beskuerens side tillægges
en lang række betydninger - dirigeres i
mange forskellige henholdsvis - det er en
anden dens brugs opstænd.

30 - 7 - 71.

Det er en kendsgerning at "R+B's"
bestanddele er farve og form - og ikke andet
d. v. s. bestanddelene er indpræget og næsten
en tydeligt Farverne - Rød - Blå - to Kræfter
- for og perceptionens mæssigt umiddelbart iden-
-tifikable som som denne.
Dette forhold kan synes positivt idet
farverne og formerne altså ikke repræsenterer
undat end sig selv - og derved optræder
som et reelt objekt - som resultat.
Man - lige som gælder for og umiddelbart